

miðvikan

eftir markartalninum. Men það eru tó ekki bara jarðar-eigararnir, sum fáa ágóðan. Það ger öll bygðin.

Nögv orka er lögð í at gera greiðar reglur fyrri Stakkin, so eingin misskilj-ing skal koma í.

Til dæmis stendur ekki monnunum frítt at fara út í Stakkin at fleyga. Formaðurin skal geva loyvi, og taka teir meira enn 200 fuglar upp á mannin, skal restin

haðani í Dumbustíggar, og so norður í Skorðadal, haðani rennistrongurinn gongur út í Stakkin, sum stendur 58 metrar úr landi og er 133 metrar høgur.

Við handamegi flyta teir fólkið við vogninum út í Stakkin. Tveir mans sleppa í vognin í senn.

Skjött at reka saman

Teir fyrstu, sum koma út, fara beinanvegin at hegna

rættina. Pelarnir standa uppi, so það er skjött gjørt. Tá allir eru komnir út, er so gott sum liðugt at hegna, og teir kunnu beinanvegin fara at reka seyðin í rætt. Það tekur sjáldan meira enn 5-10 minuttir, tí ekki er Stakkurinn nakar stóður hagi. Hann er væl vallaður, og vøllurinn er á stödd við ein fótþóltsvøll.

Ög so er at taka hegningnið niður og fara heim aftur við seyðinum.

Það tekur eina goða løtu, tí seyðurinn er feitur, og ekki ber til at fara öv skjött fram.

Hálgvum tvey vóru teir heima aftur henda dagin.

Tá vóru nögv fólk og tóku imóti og saman við fjallmonnunum sungu tey seinasta þrindíð úr sálminum „Nú dagurin at enda er“. Síðurinn við at syngja áðrenn og aftaná var vanligur fyrr, og teir tóku hann upp aftur í fjør.

Av teimum 14 seyðunum vóru fimf flettir beinanvegin.

Dýrt kjøt

Ög klokkan seks byrjaði so uppboðssølan. Stykkini av teimum fimf flettum seyðunum vóru seld, og hinir níggu seyðirnir vóru seldir livandi.

Haraftat seldur teir eisini lundar. Inntøkan av lundaseluni fer altíð til at gjalda fasta gjaldið hjá fartelefoni, sum fjallmenninir hava uppi sær, tá teir t.d. eu í Stakkinum og í Sjeindum.

– Uppboðssølan er ógvuliga stuttlig, tí það verður

Fimm seyðir vóru flettir beinanvegin, og stykkini av hesum seyði og níggu livandi seyðir vóru seldir á uppboðnum um kvæðið

býtast millum jarðareigararnar.

Friðaður 3. hvørt ár

Seyður verður settur út hvørt heyst og tikin aftur árið eftir. Men í ár verður eingin seyður settur út fyrri at geva fuglinum frið í eitt ár. Nýggja reglugerðin sigur nevnliga, at Stakkurinn triðja hvørt ár skal vera friðaður fyrri seyð.

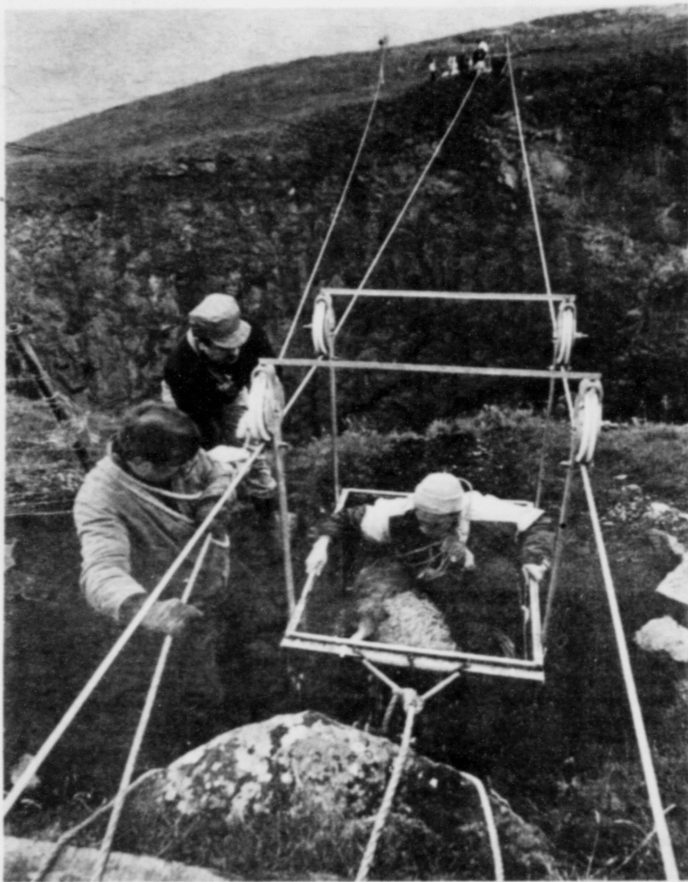
Syngja áðrenn

Vit venda aftur til leygardagin 21. september, tá teir vóru í Stakkinum.

Klokkan átta um morgunin mottist fólkið undir bygdarhúsinum. 45 fólk harav helvtin av bygðarfólk, skuldu við í Stakkin. Mest menn, men eisini onkur kona, og nakrar gentur og dreingir.

Hetta var ein hátíðarlig løta, tí áðrenn farið varð til gongu, sungu tey trí þrindíð úr sálminum „Lit allar tinar leiðir“.

Það er ein fittur teinur at ganga úr Tjørnuvík norður í Skorðadal. Niðan gjøgnum Kluftina, í Torvadal, niðan í Kambsgjógv og

Vognurinn verður drigin út við handamegi. Tveir mans, ella ein maður og ein seyður sleppa í vognin í senn

Stórbært er at síggja yvir á Eysturoynna